

af Lejen ved Indgaaelse af nyt Lejemaal skulde forelægges Nævnet. Endvidere er der i Lejelovens § 64 h foretaget den Ændring, at Fremlejenævnet paa eget Initiativ kan ned-sætte Lejen i Tilfælde, hvor Nævnet bliver bekendt med, at der oppebæres Misforholdsleje.

Efter at have været gjort til Genstand for en indgaaende l. Behandling henvistes Lovforslaget i Folketinget til et Udvalg, hvis Arbejde med Sagen strakte sig over godt 3½ Maaned.

I den enstemmige Betænkning udtales, at Udvalget principielt maa hævde, „at der, forinden en Lov af den heromhand-lede Art gennemføres, i Almindelighed maa foreligge en ved en indgaaende Undersøgelse fremskaffet *Dokumentation for et saadant Behov*, at der lides samfundsmæssig Skade ved ikke at søge det afhjulpet, og at denne Afhjælpning først er søgt foretaget ad Frivillighedens Vej. I Erkendelse af at Behovet for Værelser til unge, der for deres Arbejdes eller Uddannelses Skyld opholder sig i Hovedstaden, har denne Karakter og ikke kan forventes afhjulpet ved frivillig Udlejning af Værelser samt under Hensyn til det af Boligministeren anførte om Vanskeligheden ved en indgaaende Undersøgelse af Behovet i Hovedstaden har man fundet det forsvarligt for dette Om-raades Vedkommende i det foreliggende Tilfælde at unnlade denne Undersøgelse. Man har ikke kunnet bortse fra, at der for de 5 i Loven nævnte Byer er et betydeligt Behov for Værelser, men man har dog ikke ment dette saa klart fast-slaaet, at man ikke har fundet en Undersøgelse og en paa Grundlag af denne fremsat Begæring fra den paagældende Kommunalbestyrelse nødvendig for at bringe Loven til An-vendelse det paagældende Sted.

Idet man fremhæver Lovens Karakter af *Nødforanstaltning* forventer man, at Administrationen af den sker med stadig Hensyn til dens Formaal: at skaffe unge, der paa Grund af deres Arbejde eller Uddannelse maa opholde sig i det paa-gældende Byomraade, Værelse, og at dette gøres med saa megen Hensyntagen til Lejlighedsindehaverne i Almindelighed og den enkelte Lejlighedsindehaver i Særdeleshed som muligt. Det bemærkes, at der hverken foreligger Pligt for de i § 4 om-handlede Udvalg til ubetinget at anvise enhver, der formelt falder ind under Lovens Fordringer, Værelse, eller til hos enhver Lejlighedsindehaver, der falder ind under de i Loven opstillede Grænser, at anvise Værelse, saaledes at det f. Eks. er muligt saavel at unnlade at anvise Værelse til Personer, selv om disse i øvrigt maatte være berettiget, som at unnlade at anvise Værelse hos en Lejlighedsindehaver, der er alvorligt